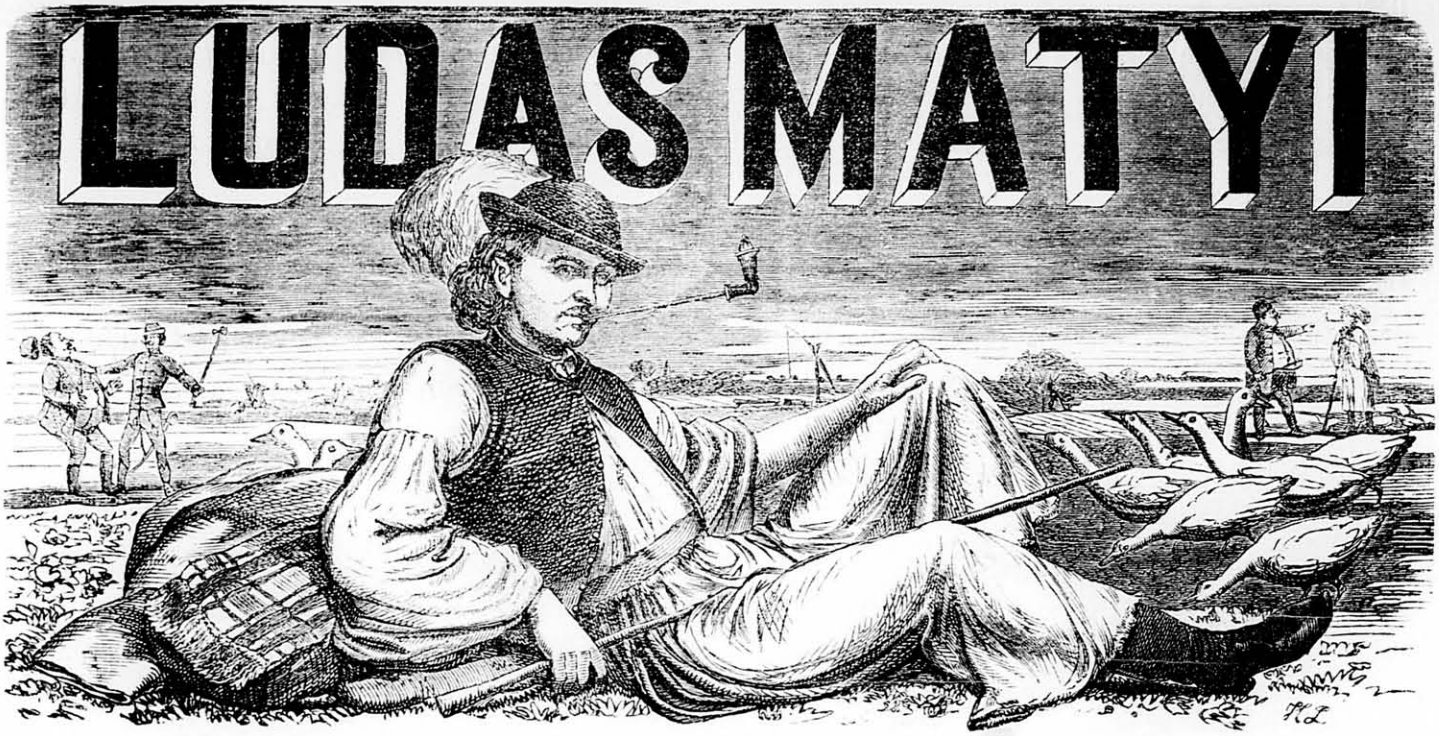

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM.	Az előfizetési pénz	Pest, aug. 16. 1868.	Gyűjtőknek	SZERKESZTŐI IRODA:
Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	a kiadó-hivatalba Városháztér 6-ik szám alá küldendő.	33. szám.	öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Arany trombita.

Fujja a közvélemény Nógrád vármegyében.

Hat követet küldtünk az országgyülésre,
Elég lett volna ez a népjog védésre . . .
Álljanak hát elő! s mondjuk el nyiltsággal —
Melyikhez lehetünk tovább barátsággal:

Huszár Pista nem tett huszáros hat vágást,
Balfelé nem vetett egyetlen pillantást,
Keszeg oldalt fordult . . . keszegoldal elve:
Hát csak hadd maradjon **Keszegen** ő kelme!

Szontagh Pál derekabb legény már a talpán —
Legalább ott ül a balközépnek padján —
Ha bár kissé testes . . ugorjék még elébb . . .
Ott találja meg ő az igazi helyét.

Cebrian uramnak „**nem kell magyar sereg**“
Negyvenkilenczben a muszkát szerette meg:
Tehát már akkor is olyan **gelb** und **schwarcz** volt:
Hogy tőlünk desertált s más táborban harczolt.

Benyiczky Gyulának az a főérdeme . . .
Hogy ideje korán — bünbánóvá leve,
Most már tisztában van hazafi elvével . . .
Áldja meg az isten mind a két kezével.

Török Sándor uram szenvedélyes kártyás!
Nem neki való a követi állomás . . .
Egyszer tartott Buda kutyavásár napját . . .
Sláger helyett csinált őkeme **bakalát**.

Descvfy! még nem rég Nógrád alispánja,
Mint jó tisztviselőt egész megye bánja, —
Benne megbizhatunk, maradjon hát követ . . .
Mert igaz hazafi s tiszta elvet követ.

Pulszky Ferencz uram most **Szentes** követe!
Miután innen már rudja áll kifele: —
Szécsényben agitál . . . követtségre vágyik,
De Szécsén talán csak **szecskává** nom válik?

Nektek meg választók! legyen már eszetek,
Nehogy még tovább is eszközök legyetek . .
Szent hazánknak java lengjen szemünk előtt —
Üzzük el pokolba a hitvány hizelgőt.

Ha a jövő össszel ismét választhatunk . . .
Olyanokat küldjünk, kikben megbizhatunk —
Szontághot, Desevfyt és Benyiczky Gyulát!
Brennoljuk a többit, mint czifra figurát.

Eredeti levelek.

LXXIV.

Édes jó pajtásom Matyi!

Még felvitte isten a dógodot, hogy szt. Dávid is levelet irogat hozzád . . . csak már osztán olyat ne irt volna, hogy demokrata kört alakit a szent Gellérthegy tetején . . . . hiszen pajtás! rég elhegedülte azt szent Wench — hohó megálljunk csak — szent Dávid, hogy pedig most ujra akarná kezdeni, nagyon csudálkoznám rajta.

Csak hagyjon békét ő felsége a democratiának mert hát látom én, hogy nem királynak való az.

Hogy pedig ükegyelme engemet megrestórált elnöknek a levegőbe, megköszönöm szépen, de jobban szeretek én még a földön járni, oszt hát itt elnökösködni karikásommal a közösügyes gulya felett, mert mindig hallottam azt, hogy sehogyse jó állapot az olyanforma izé . . . mikor már az ember talpa alatt fujdogál a szél; egye fel a feki az olyan szerencsét, — mikor az ember magosabb egy öllel, oszt még sincs a lába alatt semmi pócz . . . hej tudom pedig, hogy sokan szeretnék, ha nem verne nyomot a lábom — a földön —; ezekszerint tehát köszönöm az elnökséget és csak azt válaszolom az irás szavai szerint, hogy a kik akarnak lenni az elsők, legyenek azok a mások szolgái.

No ugyan vigan voltak azok a jobboldalas téns urak az országgyülésen a mult héten, ugyancsak eleget orditottak, tapsoltak, olvasom az ujságokból; bizony pedig pajtás nem illik annyi megílemlett okos emberek közt az a sok idétlenkedés! még jól eszembe tartom, hogy mikor rekturam elébe jártam, oszt mikor elkezdtünk lármázni, hanczuzni, — ugy végig huzott némelyikünkön ő kegyelme, hogy még harmadnapra is sajgott a helye.

Deák uramat is megtehetnék már annyi jó szolgálataiért legalább magok közt vigyázó gyerek.. majd mit mondok peréczeptornak, a ki parancsolna aztán legalább annak a sok német-magyar téns uraknak.

Bizony pajtás, jobban is kék már magukat viselni a mi dolegatyusainknak, mert ha majd a nagy vakáczióra haza eresztik őket, megkérdjük tőlük kogy mi jót tanultak? a melyik aztán secundában lesz, ugy elpáholjuk itthon pajtás hogy hóttig kesereg belé.

Ni pajtás! megkerült e már szegény Benyiczki? ugye hogy nem . . . no nem is kerül ő meg soha . . hej czimbora! nehéz az olyan gazságot — a hun . . no nem mondom tovább . . . tudod már te ugyis hogy mit gondolok.

Hanem gondolom én pajtás! hogy mi lesz ezen históriából. Hát majd akad egy tuczat gyermekkel megáldott szegény bakhuszár, a ki azt mondja annak az izének, a ki elkövette az az izét, hogy hát ni — hallja kegyelmed nagyságos uram! — elvállalom én kegyelmed helyet a büntetést vagy 10,000 forintír.

Ekkor aztán kikürtölik, hogy meg van a gyilkos, még arra is rávallatják, hogy a 48-as pártiak tétették el láb alól s ezért aztán elitélik csupa tempóból vagy 20 esztendőre, majd aztán bent ül addig mig egy kis izé . . . nem segit rajta.

Hejj pajtás! azért hogy én marhák közt élek, van nekem eszem — parasztfüvel is elér az én eszem oda, hová nem mindenik dolegatyus juthat.

Na czímbora! kinyögték már valahára a hunvigyeket is az országgyülésen — szórom a kedvét pajtás! ugyan oldalba döfték a magyar szabadságot; de hát ugyi hogy ennek se lesz puskája meg kardja? csak ugy mogyoró pálczára lesz tanitva mindegyík — mint az uraság cselédjei.

Ezek lesznek osztán a Deák katonák!

Purczel uram lesz a fügyenyerális . . az ilyen sereget aztán tartom ármádiának.

Besze Jancsi uram lesz a nagy ágyu s csak ugy köpködi a golyóbist mint a dictiót.

A bandába meg tudom, hogy összeszednek egy rakás közösügyes szerencsétlen flótást a dolegatyusok közül.

Tyüh teremtette . . . ha rá gondolok erre a vitéz seregre kiszökik elölünk Európából minden náczió! s félelmében még talán Kuhn gyenyerális is kapítulál.

Be szíp is ez a közösügyes állapot ides istenem! még se akar tetszeni nekem, de még a kutyámnak se.

Serbusz komám Matyi!

Karakán Marczi,
gulyásbojtár.

Aratáskor.

Jó a termés, szép az áldás.
Aratnak javában!
Kasza, kapa, cséplő, sarló,
Sok van a határban.

Igen sok van, a mi mostan
Tömör rendre dől le:
Bor, só, buza, dohány nyuzva,
— Tisztán lesz a lőre.

A honatyák mutogatják
Minő hű munkások;
Országházban mostanában
Van jó aratások . . .

Fáklyaként ég a bölcsesség
A jobboldal mellett,
És daczára, — a hegy eddig
Csak egeret ellett.

Megaratják, szépen rakják
A képét egy sorba, —
De a cséplés másokra néz:
Ez a világ sorja.

Herkó Páter.

Deák példabeszédek
magyarositva.

Per risum multum poteris cognoscere stultum. A képviselőházba még mindezideig nem jött szokásba a ferblizés.

Quod tibi fieri non vis alteri ne feceris: Ne bántsd a szélső balt, mert egyszer majd te is fogsz baloldali fájdalmakat érezni.

Quod licet jovi, non licet bovi: A mi szabad a kormánypártnak, nem szabad az a liberális magyar embernek.

Cuncta licent stultis pictoribus atque poetis: Minden bolond szabad az Esti Lapnak, Borsszem Jankónak és a Hirmondónak.

Si fueris Romae romano vivito more; Ha a képviselőház jobboldalassa vagy . . . tombolj, nevess . . . kaczagj és . . . szavazz.

Si tacuisses philosophus mansisses: Ha Besze János a bécsi lövészünnepélyen nem dictiózott volna, nem lött volna annyi bakot.

Sapienti pauca: Bolondnak a fapénz is jó . . vagy a jobboldal a quótával is megelégszik.

Propria laus sordet: Perczel Mór akkor legboldogabb, ha magát dicsőitheti . . mert azt ugy se teszi más.

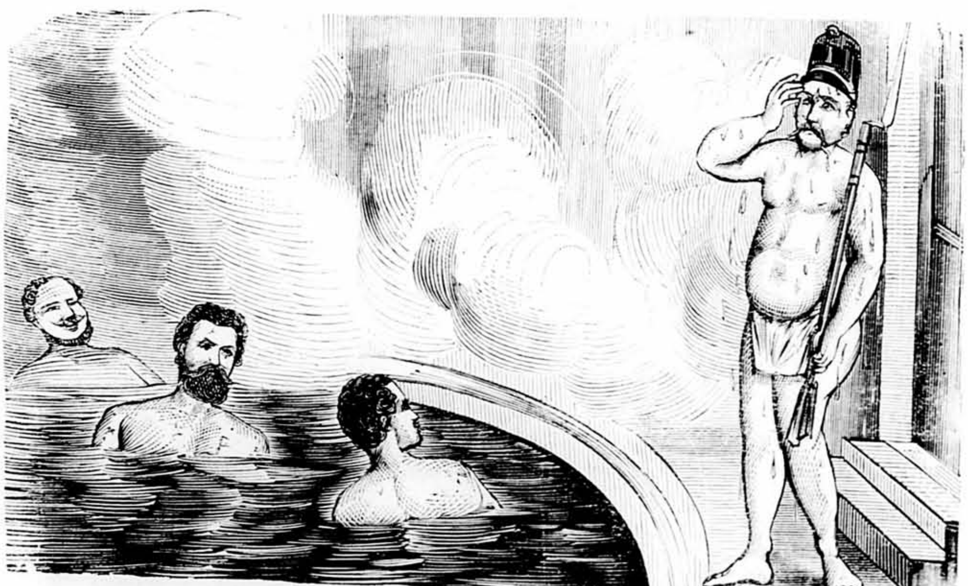
Fürdői

I.
Az indulás.

Végre valahára meg van az engedély,
Szegény Ludas Matyi fürdőbe mendegél.
Csak fogoly ő most is, strázsa ül a bakon.
Szomoruan néz ki a kocsi ablakon.

II.
Az izzadás.

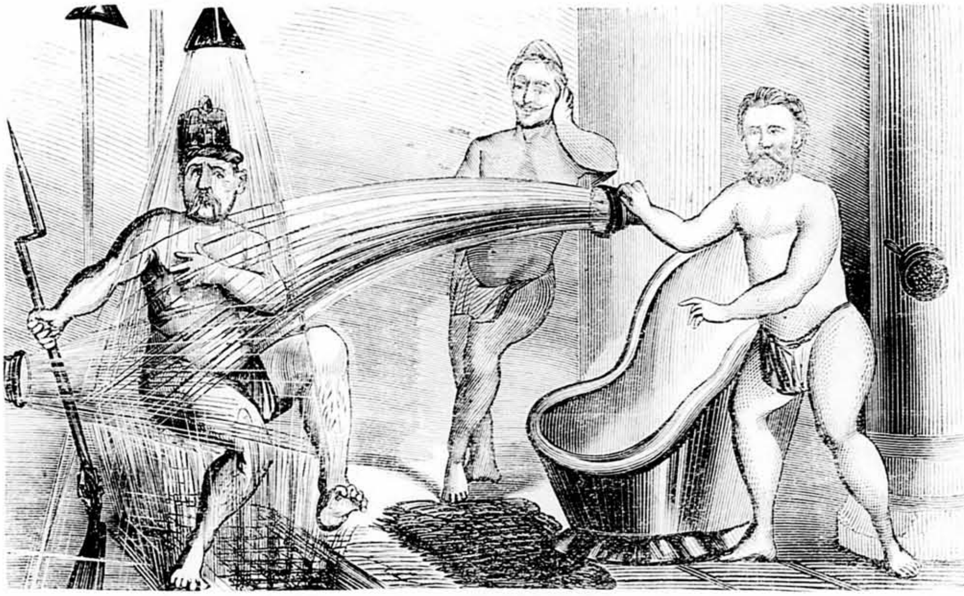

Benedek sem izzadt jobban Königgrätznél . . .
Mint most ez a drabant harmincz foku göznél.
Bár tizenkét évig élt a komisz koszton :
De még ily melege sose volt a poszton.

életképek.

III.

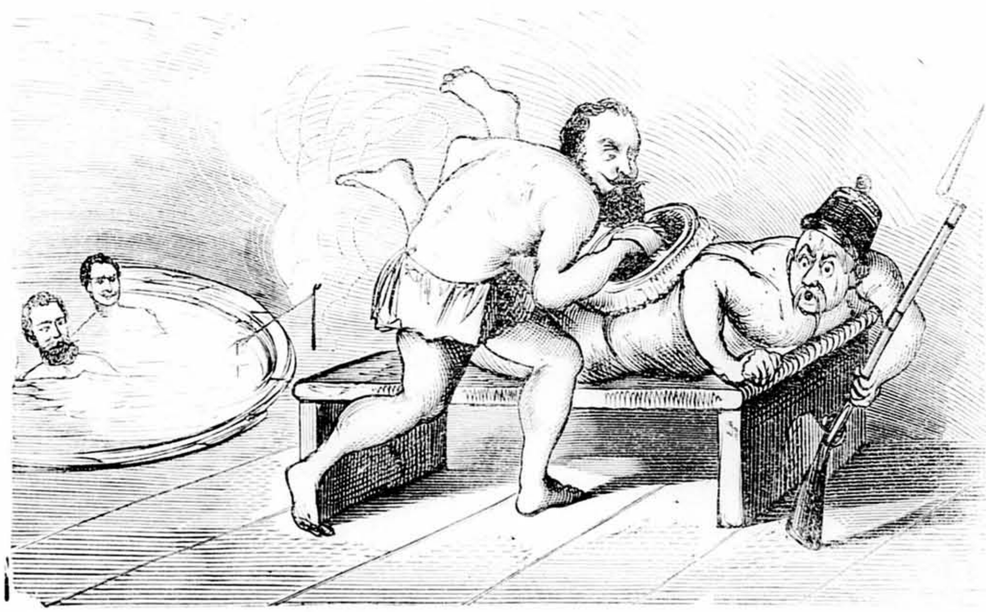
A lehütés.

Egyszer csak a drabant aztat reportálja:
Hogy a forróságot tovább ki nem állja.
Hideg zuhanynyal hát Matyi lespriczczeli.
Mire az ört a fráz majd hogy ki nem leli.

IV.

A dörgölés.

Nosza rajta Jóska! tehát dörgölje meg,
Ha nem tetszik neki se hideg se meleg?
Amugy istenesen . . hogy jusson eszébe,
Mikor Ludas Matyit kisérgetgeté be.

Éljen a neutralitás.

(Ajánlva egy circumspectus honpolgárnak.)

„A férfi csak elvvel férfi
Elvnélkül halott valami!“
— Jó jó, megy az ugy titokban . . .
De hát minek bevallani?
Jellemszilárdság . . minek a?
Eszélyesebb politika . .
A bölcs világbolonditás:
Éljen a neutralitás.

Rendületlen férfi jellem
Mi hasznot hoz a konyhára?
Láthatjuk, hogy igen gyakran
Kaszárnya az elvek ára.
. . Tartsd a non interventiót,
Fizesd a quótát, porcziót,
Nézd mint izzad kaszás, kapás!
Éljen a neutralitás.

Aztán miért is szegődnél
Te a jobb vagy baloldalhoz,
Mikor jobb igy zsebre rakni
Mit a zsiros hivatal hoz:
Változhatik a kabinet, —
Te akkor is csókolj kezet:
Az elvhüség önámitás,
Éljen a neutrálitás!

Nagy dolog is a tiszta elv —
Bevallani százszor nagyobb!
Mert ha mondom, hogy negyvennyolcz:
Föispántól orrot kapok,
A másik meg . . . szó a mi szó,
Furcsa egy constitutió!
Hagyj fel vele, dicsérje más . .
Éljen a neutralitás!

Az ildom politikája,
Bölcsen bizonyitá multad, —
Férfiuhoz legillendőbb
Akármit mondjanak rólad,
Honnan szél fu arra veted
Nyakadban a köpönyeget,
Ez a bölcs opportunitás . .
Éljen a neutralitás!

Hanem aztán hogyha mocskos
Feleid utáltá lőnek,
A nép keresztül lát szivén
A gaz muszkavezetőnek,
S arra honnan a vihar jő —
Köpenyt forditani késő:
Mentsen ha tud, a jó tanács:
Éljen a neutrálitás!

Tiszaháti kosta.

Adomák.

A negyvennyolcz előtti időkben valami Döbrögiféle földes urnak egy putri czigánya vala.

A népes czigány családnak volt egyetlen egy fejős kecskéje. Az uri háznál valaki mell betegségben szenvedett s az orvosok kecske tejet ajánlottak neki. Az uraság leizent tehát a czigányokhoz, hogy hozzák föl a kecskét rögtön, mert szüksége van rá az uraságnak.

A czigányok nem is kötözködtek, hanem fogta egyik legény a kecske kötelit, az após meg egy süheder rajkóval együtt hajtották a kastély felé, de előre elhatározták, hogy egész ünnepélyes köszöntővel adják át a kecskét, ki volt osztva a szerep, a ki a kecskét vezette, annak azt kellett mondani: „Az isten áldja meg a nagyságos uraságot!

A rajkó mondta volna: „De az áldott jó nagyságos asszonyt is.“

A dade meg rá mondta volna: „de az egész háza népét elsötöl fogva utolsóig.“

Gondolták, majd igy több lesz a borravaló, talán még ráadásul egy fejős tehenet is kiköszöntenek.

Amint oda érnek, a kecske elkezdett kötözködni, nem akart menni befelé.

Az ur és asszony látták az ablakon át s ki akartak elibök menni, épen azon pillanatban, mikor az ur kilépett, a dáde nagyot ütött a kecskére, mely ijjedtében rá taposott éles körmével a czigánylegény mezit lábára.

A legény mérgében csak annyit mondott:

„Ejnye hogy a tüzses istennyila csapja meg ... (ekkor pillantja meg maga előtt az uraságot, s rá mondja zavarában) .... „a nagyságos uraságot.

A másik rajkó meg csak mondja utánna: „De azt a jó áldott nagyságos asszonyt is."

Az öreg dáde meg „de azs egéss házsanipit elsőtül fogva utolsóig."

Döbrögi ur persze a furcsa köszöntőért olyan huszonötöt rakatott mindenikre borravalóul, hogy ötvennek is beillett volna.

Gr. Bruntzvig mártonvásári kastély kertje körül a tilalomfák sürüen vannak kirakva, hogy a bemenni akaró mindjárt megláthassa a tilalmat, — a kert tövében lakó malombérlőnek disznaja — ezt figyelembe se vévén — miután az ajtó nyit va volt, be ment a kertbe, mit a kertész észre vévén, herr Gott krucifixolva megtámadja a molnárt:

„Miért mer a disznója a kertbe bemenni, nem látta-e az ajtó felett a tilalom táblát hogy: tilos a bemenet.

Erre a molnár igy válaszolt:

„Már megengedjen kertész ur! én arról nem tehetek, hogy az én disznóm nem tanult olvasni.

A Bachrendszer idejében egy füszer és egy disznókereskedő perlekedvén egymással, a füszeres megjelent a járásbiró előtt, kérve őt, hogy igazságos ügyében mondaná ki már az itéletet.

A biró fel s alá járkálván hivatalos szobájában hátratett és kinyitott marokkal többször ismételve mondá az informáló félnek, hogy „még eddig nem látok ez ügyben ön részéről semmi igazságot, még eddig a disznókereskedőnek szolgál az igazság;" természetesen, mert már a disznókupecz két darab kövér mangaliczával megvette az igazságot.

A füszeres látván, hogy másképp nem kapacitálhatja a biró urat igazsága felől, kapja magát annak hátratett és nyitott markába nehány darab aranyat csusztat.

A biró ez alapos kapacitátióra megáll a füszeres előtt, s mély gondolkodás után igy szól ahhoz:

„Kezdem már megfogni, hogy önnek még is van egy kis igazsága" majd megtekintem a pert figyelmesebben s a ki mellett nyomósabb argumentumokat találok, mindenesetre annak részére dől el az ügy igazságosan.

A füszerkereskedő eltávozván, persze ohajtotta volna, hogy az ő részéről találjon a biró nyomósabb argumentumokat, ennélfogva, a nehány darab arany mellé még egy kis hordó finom táblaolajat is külde a birónak.

Az itéletet meg is hozta a biró nem sokára a peres ügyben, de ez sehogy sem szolgálván a a füszeres inyére ... elmegy a biróhoz s elkezdvén a sérelmes itélet ellen panaszkodni . : emlitést tesz a hordó olajról is, kérdezvén az igazság tevőt, ha vajjon az olajat megkapta-e?

„Megkaptam igenis, — viszonzá a biró — de biz azt a disznók eldöntötték.

Az absolut kormány alatt egy pestmegyei útbiztos, — a v. sz. lászlói biró urammal együtt a közmunkát, — melyet az országuton kellett volna leszolgáltatni, — tévedésből a zsebeikbe találták beszolgáltatni.

Észrevévén a helybeli — zsandárkáplárból lett jegyző — Péchy volt megyei főnök teremtménye, — ezt a gazdálkodást, azonnal feljelentette őket pátrónusának. Mi természetessebb minthogy utbiztos és biró uramék — egy kis dorgatoriumban részesültek.

Azonban történik később, hogy Péchy ur ő méltósága szinte tévedésből egy néhány ezereket az utépitési országos pénztárból, — nem a kasszába, hanem a tárczájába talált elhelyezni.

Ezt meghallván a szegény utbiztos, igy fakadt ki a biró előtt:

No már látja biró uram! ezek a nagyobb tolvajok — a kissebb tolvajokat nem hagyják élni.

Fájdalommal legyen mondva atyámfiai! igy van ez most is.

Hála és elismerő nyilatkozat.

Alkotmányos polgári kötelességemnek tartom és ismerem ezennel ünnepélyesen és nyilvánosan megköszönni a Bach és Smerling korából kinőtt s a közösügyes alkotmányos boldogságba átplántált tisztviselőink azon éberszemekkel őrködő kegyelmes irgalmatlanságait . . . hogy reám Zeliz mezővárossa kanászára, noha semmi ingatlan vagyonnal nem birok s nyomorult életemet csupán a disznók őrzéseért járó csekély komencziómból tengetem, még is szegény fejemre c s a k 18 az az tizennyolcz osztrák forintot kegyeskedtek rá róni adóképen.

FURKÓ PALKÓ
Zeliz város kanásza.

Sziporkák.

Afghanistánban arról gyanusitottak 12 férfit, hogy hirlapirók. A vizsgálattal megbizott királyi fiskus...... az az hogy emir, elégségesnek tartá e gyanut arra, hogy a vádlottak l e f e j e z t e s s e n e k; fejeiket aztán egy rudra tüzve körül hordozták másoknak intő például.

Dicsértessék érette Ráth Károly, nálunk még nem ment ennyire a dolog, legalább minket még f e j j e l dugnak a kóterbe.

Két uri ember sajtó utján megtámadta a b.-gyarmati lelkészt és méltán, mert :

Hogy is merészel ő kath. pap léttére oly tolerans lenni, hogy 32 év óta már soha semmiféle vallási surlódásra okot nem szolgáltatott ?

e mellé oly keresztény, hogy a párbérrel együtt nem szedi az özvegyek és árvák könyeit is ?

és végre oly népszerü, hogy a zsidó iskolának jelenleg is ő a felügyelője ?

Gróf Slendrián tiltakozik minden néven nevezendő m a g y a r h a d s e r e g felállitása ellen, még pedig azért, mert nem akarja a bécsi reactió haragját magára vonni.

Ha a képviselő ur: e hazafias nyilatkozata által, hiressé akarta magát tenni, tökéletesen elérte czélját, egy amerikai válalkozó ugyanis már lefoglalta a derék urnak koponyáját a p r i t s muzeum számára egy petákért.

Kurrancs.

Azon becsületes gazember! ki Benyiczky ezredest eltette láb alól, ezennel hivatalosan felhivatik, hogy illendő megjutalmaztatása végett jelentse magát nálunk 8 nap alatt személyesen.

Azon esetben, ha hiteles tanukkal képes igazolni, hogy csakugyan ő a gyilkos, előre is biztositjuk, hogy a kormány kieszközli számára az amnestiát, hogy pedig más oldalról valami bántódása ne történjék, kiküldjük Amerikába, vagy a hová menni kedve tartja . . quótával pedig ugy ellátjuk, a mennyit még álmában sem mert képzelni magának; e mellé illő penzióról s keresztről is gondoskodunk, hogy ezután családjával gond és bu nélkül tisztességesen megélhessen.

Vallató
főügyész.

Faggató
főkapitány.

Honvéd óvás.

Gólya szolga! — ur a béka?
Közös-ügyes hadseregnek
Honvéd legyen tartaléka? —
Panaszold el az egeknek
Régi honvéd! — s protestálunk.:
Hogy az igy ne legyen nálunk,
Biz Isten nem retirálunk!

Pedig a két fejü sasok
Auf das rechtsumkehrt Commando
Szöktek mint üzött farkasok —
Ha győzelem volt vivandó.
S e honvéd legyen oly dőre,
Hisz a honvéd tört *„előre“*
Mint a *hon* s *szabadság* őre!

Vérrel szerzett hős híredet
Át ne engedd senki másnak,
Dicsőséges szent nevedet
Soha el ne add Judásnak;
Honvéd! — ezen ferde korban
Vessz el bár inség s nyomorban:
Gyávával ne állj egy sorban!

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő : **BÉNYEI ISTVÁN** Kiadó-laptulajdonos : **MÉSZÁROS.** | Metsző **Huszka.**
Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.